

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Αθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 54ο - ΤΕΥΧΟΣ 553 ●
● ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2011 ●

● «Ίδε ο άμνός του Θεού ο αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α΄ 29) ●

ΤΟ ΕΥΛΟ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

«Ό Σταυρός σου, Κύριε, ζωή και
ανάστασις ύπάρχει τῷ λαῷ σου»
(αΐνος πλ. β΄)

Υλη και σχήμα

Α έν είχε από χρυσάφι ούτε από άσήμι. Άπό ξύλο φτειαγμένος ο Σταυρός. Και όμως ζυγίζει άπείρως περισσότερο από τά διαμάντια και τά χρυσάφια όλου του κόσμου.

● Πρώτη ύλη για τήν κατασκευή του ανθρώπου τό χῶμα· πλάστηκε ο άνθρωπος.

● Πρώτη ύλη για τήν άνάπλασι του ανθρώπου, τό ξύλο.

● Στην πρώτη πλάσι τό χῶμα μορφοποιείται στά χέρια του Δημιουργού.

● Στην άνάπλασι τό ξύλο του Σταυρού ποτίζεται μέ τό Αίμα του Άναμάρτητου Ίησού και μεταμορφώνει τον άνθρωπο.

● Ένα ξύλο έχει τόση άξία!

● Και μιá σταγόνα άπ' τό πανάγιο Αίμα στο χρηματιστήριο τῶν πνευματικῶν άξιῶν. άξίζει όσο δέν άξίζει όλος ο κόσμος.

Κάποτε ο Κύριος ρώτησε: «Τί δώσει άνθρωπος άντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;» (Μάρκ. η΄ 37).

● Υπάρχει νόμισμα, πού έξαγοράζει τον άνθρωπο; Μόνο ένα: Τό Αίμα! Του Ίησού τό Αίμα.

Υπάρχει άνταλλακτικό για τή χαλασμένη άμαρτωλή καρδιά; Μόνο ένα: τό Αίμα!

Δέν έχει άρχιτεκτονικό μεγαλείο τό σχήμα του Σταυρού. Υψώθηκαν στή γῆ μνημεία τέχνης άρχιτεκτονικῆς θαυμάσια. Άλλ' οί άνθρωποι δέν συγκινούνται άπ' αυτά ούτε τά προσκυνάνε.

Ἄπεριτο τό σχῆμα τοῦ Σταυροῦ. Δυό ξύλα καρφωμένα. Ὅμως αὐτό τό σχῆμα εἶναι κτῆμα ὄλων τῶν ἀνθρώπων.

Αὐτό τό σχῆμα καθιερώθηκε σάν τό σύμβολο τῆς νίκης.

Εἶναι τό σχῆμα, πού παρασικώτατα ἐκφράζει τήν ἀπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Κατεβαίνει ἀπ' τόν οὐρανό καί ἀγκαλιάζει ὄλη τή γῆ. Τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ σέ σχῆμα Σταυροῦ ἐκφράζει ὁ Ψαλμωδός (Ψαλμ. 102,11-12), λέγοντας:

«Κατά τό ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπό τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τό ἔλεος αὐτοῦ ἐπί τούς φοβουμένους αὐτόν» (κάθετος κεραία τοῦ Σταυροῦ).

«Καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαί ἀπό δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τᾶς ἀνομίας ἡμῶν» (ὀριζόντια κεραία τοῦ Σταυροῦ).

Ὁ Σταυρός Ἥλιος

● Ὁ φυσικός ἥλιος εἶναι δημιούργημα τοῦ Θεοῦ.

● Ὁ Σταυρός εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ. Λάμπει ἀπείρως δυνατώτερα.

● Ὁ φυσικός ἥλιος, ἀμόλυντος ἀπό τή βρωμιά τῆς γῆς, συγκινεῖται ἀπό τό θέαμα τοῦ Ἐσταυρωμένου. Δέν ἀντέχει νά βλέπη τό Δημιουργό τοῦ κόσμου καρφωμένον. Γιά τρεῖς ὥρες ἀπέκρυψε τίς ἀκτῖνες του σέ ἔνδειξι διαμαρτυρίας. Τρεῖς ὥρες, ὅσες ἔμεινε βυθισμένος στόν πόνο ὁ Ἐσταυρωμένος, ὁ ἥλιος χάθηκε. «Σκότος ἐγένετο ἐφ' ὄλην τήν γῆν ἀπό ὥρας ἑκτῆς ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλείποντος» (Λουκ. κγ' 24).

● Ὅταν ἀνατέλλη ὁ ἥλιος, τά ἄστρα τῆς νύχτας δέν φαίνονται. Στήν πραγματικότητα δέν σβήνουν ἀπλῶς ἡ λάμπη τοῦ ἡλίου καλύπτει τή δική τους λάμπη.

● Ὅταν ὑψώθηκε ὁ Ἥλιος τοῦ Σταυροῦ, ὁ φυσικός ἥλιος κρύφτηκε. Ἡ λάμπη τοῦ Σταυροῦ κάλυψε τή δική του λάμπη. Λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Σταυρός ὁ τοῦ ἡλίου φαεινότερος, ὁ τῆς ἀκτίνος φαιδρότερος. Ὅταν

γάρ ἐκεῖνος σκοτίζεται, τότε οὗτος λάμπει. Σκοτίζεται δέ ὁ ἥλιος τότε οὐκ ἀφανιζόμενος, ἀλλά νικώμενος τῆ τοῦ Σταυροῦ φαιδρότητι» (Ε.Π.Ε. 26,98).

Μετάφρασις:

Ὁ Σταυρός εἶναι φωτεινότερος ἀπό τό φυσικό ἥλιο. Εἶναι λαμπρότερος ἀπό τίς ἡλιακές ἀκτῖνες. Διότι, ὅταν ὁ φυσικός ἥλιος σκοτεινιάζη, τότε ὁ Σταυρός λάμπει. Καί σκοτεινιάζει ὁ ἥλιος (τή Μεγ. Παρασκευή), ὄχι διότι ἐξαφανίζεται, ἀλλά διότι καλύπτεται τό φῶς του ἀπό τή λάμπη τοῦ Σταυροῦ.

● Τά λαμπιόνια τοῦ δρόμου τά σπᾶνε οἱ κακοποιοί τῆς νύχτας. Τόν ἥλιο νά τόν σβήσουν δέν μποροῦν.

● Τούς χριστιανούς ὁ κόσμος μπορεῖ νά τούς ἐξοντώνη. Τή λάμπη ὁμως τοῦ Σταυροῦ δυό χιλιάδες χρόνια τώρα, δέν μπορεῖ νά τή σβήση.

Οἱ προβολεῖς χρειάζονται γιά τή νύχτα. Ὁ ἥλιος δέν χρειάζεται προβολεῖς. Δέν φωτίζεται, ἀλλά φωτίζει. Δέν δανεῖζεται φῶς· χαρίζει φῶς.

Δανεικά τά φῶτα τῶν ἀνθρώπων. Θά σβήσουν. Τά σύμβολά τους θά λησμονηθοῦν. Ὁ Σταυρός, ἀκτινοβόλος, θά φωτίζη στούς αἰῶνες. Φωτίζει, «ἵνα μή σκοτία ἡμᾶς καταλάβη» (Ἰωάν. ιβ' 35).

Ὁ Σταυρός ὄπλο

Ὁ μανιασμένος ὄχλος «μετά μαχαίρων καί ξύλων» ἤρθε νά συλλάβη τόν Ἰησοῦν.

● Ζύλινα ὄπλα κρατοῦν (Ματθ. στ' 47), νά πιάσουν Ἐκεῖνον, πού μέ ξύλινο ὄπλο θά νικοῦσε τό Διάβολο.

● Ζύλινο ὄπλο χρησιμοποίησε παλαιά ὁ Διάβολος, γιά νά αἰχμαλωτίση τόν ἀνθρωπο στά δεσμά τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ θανάτου.

Τρία ἦσαν τά σύμβολα τῆς ἥττας μας ἀπό τό Διάβολο: Μιά παρθένος. Ἐνα ξύλο. Ὁ θάνατος.

● Παρθένος, ἡ Εὐα, ἀφοῦ ἀκόμα δέν γνῶριζε σαρκική μῆξι.

● Ξύλο, τό δέντρο τοῦ παραδείσου,

όπου άπλωσε τό χέρι τής άνυπακοής ό πρωτόπλαστος γιά νά γευτή τόν καρπό τής άμαρτίας.

- Ο θάνατος είναι άκριβώς αυτός ό καρπός τής άμαρτίας.

Τά τρία αυτά χρησιμοποίησε και ό Θεός, γιά νά έξαπατήση τό Διάβολο και νά μάς χαρίση τή νίκη.

- Τήν Παρθένο Μαρία, τήν Κόρη τής ύπακοής.

- Τό ξύλο τού Σταυρού.

- Τό θάνατο τής σαρκός Του σαν δόλωμα γιά νά σκυλεύση τό θάνατο.

Γιά τά τρία όπλα μιλάει ό ιερός Χρυσόστομος: *«Παρθένος και ξύλον και θάνατος τής ήμετέρας γέγονε σύμβολα. Παρθένος ή Εύα, ξύλον τό δένδρον, θάνατος τό έπιτίμιον. Όρα τοίνυν πώς και τής νίκης αυτά πάλιν γέγονε παραίτια. Αντί τής Εύας ή μαρία. Αντί τού ξύλου τού ειδέναι γνωστόν καλού και πονηρού, τό ξύλον τού Σταυρού. Αντί τού θανάτου τού Αδάμ, ό δεσποτικός θάνατος».* (Ε. Π. Ε. 36,74).

Οί ύμνοι τής Μεγ. Παρασκευής άντιπαραβάλλουν τά δυό ξύλα: Του παραδείσου και τού Σταυρού.

Τό πρώτο ήταν φυτεμένο στόν παράδεισο, άλλ' έξβαλε τόν άνθρωπο άπ' τόν παράδεισο. Τό δεύτερο, ό Σταυρός, είναι φυτεμένος στή γή, άλλ' έξβαλε τόν άνθρωπο στόν παράδεισο. *«Διά ξύλου ό Αδάμ παραδείσου γέγονεν άποικος· διά ξύλου δέ σταυρού ό ληστής παράδεισον άκησεν»* (μακαρισμός Μεγάλης Παρασκευής).

- Γύρω άπό τό ξύλο τού παραδείσου νίκησε ό Διάβολος τόν Αδάμ. Πάνω στό ξύλο τού Σταυρού νίκησε ό Νέος Αδάμ, ό Χριστός, τόν Διάβολο.

- Μέ τό όπλο τού Σταυρού κατακτήσαμε τή μεγάλη νίκη: *«Από θανάτου γεγόναμεν άθάνατοι, άπό πώσεως άνέστημεν, άπό ήττήματος κατέστημεν νικηταί»* (Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 36,76). Δηλαδή: Απο θνητοί γίναμε άθάνατοι, άπό νεκροί άναστηθήκαμε, άπό νικημένοι γίναμε νικητές.

Θυσία

Στήν Παλαιά Διαθήκη, ό Θεός έδωσε έντολή στόν Αβραάμ νά θυσιάση τό μονογενή του γιού, τόν Ίσαάκ. Σκληρό. Ο Αβραάμ ύπακούει. Πορεύεται γιά τή θυσία. Τελικά δέν έκτελέστηκε ή έντολή (Γεν. κβ' 10-12).

Δόθηκε ή έντολή, όχι γιά νά πραγματοποιηθή, άλλά γιά νά προτυπώση τήν άλλη θυσία. Τόν Αβραάμ δέν τόν άφησε ό Θεός νά θυσιάση τό γιού του. Ο Ίδιος όμως θυσιάζει τό μονογενή Του Υίο.

- Τά δύσκολα και τά σκληρά δέν τά ζητάει άπό τούς άνθρωπους, άλλ' άπό τόν έαυτό του ό Θεός.

- Όταν άγγελος Θεού κράτησε τό χέρι τού Αβραάμ, πού κρατούσε τό μαχαίρι, ό Αβραάμ έρριξε μιά ματιά γύρω του και είδε ένα κριάρι άνάμεσα στα κλαριά τού φυτού Σαβέκ (Γεν. κβ' 13). Τά κέρατα τού κριαριού μέ τά κλαριά τού φυτού σχημάτιζαν Σταυρό.

- Προτύπωση τής μεγάλης θυσίας. Ο Χριστός είναι ό κριός, τό πρόβατο, ό άμνός τού Θεού, ό μόσχος ό σιτευτός. Ο Σταυρός Του είναι τό θυσιαστήριο. Προσφέρεται ως ιερό σφάγιο ό Υίός τής Παρθένου. Προσφέρει και προσφέρεται. Θύμα και θύτης μαζί. *«Ο αυτός γάρ και θυσία και ιερεύς ήν. Θυσία μέν κατά σάρκα, ιερεύς δέ, κατά πνεύμα»* (Χρυσόστομος).

- Μοναδική ή θυσία: Ο Χριστός και λειτουργός και λειτουργούμενος.

- Μοναδική: Αυτός πού θυσιάζεται είναι ό Άναμάρτητος.

- Μοναδική: Αυτό πού προσφέρει είναι τό λυτρωτικό του Αίμα.

- Μοναδική: Θυσιάζεται γιά τίς άμαρτίες τών άλλων, όλων τών άλλων.

- Μοναδική: Είναι καθολική. Ο Χριστός έπαθε έξω άπό τήν πύλη τών τευχών τής Ιερουσαλήμ, άκριβώς γιά νά δείξη ότι δέν θυσιάζεται μόνο γιά τούς Ιουδαίους, άλλά γιά όλο τόν κόσμο. Δέν προσφέρεται γιά μιά τάξι μόνο ανθρώ-

πων, αλλά για όλους. «Διό και Ἰησοῦς ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τόν λαόν, ἕξω τῆς πύλης ἔπαθεν» (Ἐβρ. ιγ' 12). Σημειώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Διὰ τοῦτο ἕξω πόλεως καί τειχῶν ἔπαθεν, ἵνα μάθῃς ὅτι καθολική ἡ θυσία, ὅτι ὑπέρ τῆς γῆς ἀπάσης ἡ προσφορά, ἵνα μάθῃς ὅτι κοινός ὁ καθαρισμός ἐστίν, οὐ μερικός καθάπερ ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων» (Ε. Π.Ε. 36,12).

• Πόσο εἶναι τὰ δύο ξύλα τοῦ Σταυροῦ; Δυό μέτρα περίπου τό καθένα.

Νοερά ἄν ἐπεκτείνετε τήν κάθετη κεραία, ἐνώνεται ἡ γῆ μέ τόν οὐρανό. Ἄν ἐπεκτείνετε καί τήν ὀριζόντια, ἀμέσως ἐνώνονται ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.

Ὁ Ἐσταυρωμένος προσμένει

Τό βράδυ τῆς Μεγάλης Πέμπτης πλημμυρίζουν οἱ ναοί.

Γιά ποιόν ἔρχονται; Γιά τόν Ἰησοῦ.

Ἄλλ' ὁ Ἰησοῦς εἶναι Σταυρωμένος.

Θέλουν ν' ἀκολουθήσουν τόν Ἰησοῦ; Ἔτσι λένε.

• Ἄλλ' ἔχουν ξεχάσει, βγαίνοντας ἀπ' τό ναό, νά πάρουν μαζί τους τό δικό τους σταυρό. Τό σταυρό τοῦ καθήκοντος.

• Τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ εἶναι γεμάτο ἰδρώτα καί αἷμα. Ποῦ εἶναι ὁ δικός μας κόπος, ἡ δική μας θυσία;

• Ἐκεῖνος πρόσφερε τή ζωή Του. Ἐμεῖς τή ζωή τήν θέλουμε γιά καλοπέρασι καί γιά ἀνέσεις, γιά πλοῦτη καί γιά διασκέδασι.

• Τόν Ἰησοῦ λέμε, ὅτι ἀκολουθοῦμε, ἀλλά τό Σταυρό Του, τή σταυρωμένη ζωή, τήν μισοῦμε! Θυσία καμμιά στή ζωή δέν κάνουμε.

Ὁ Σταυρωμένος Κύριος κάτι περιμένει ἀπό μᾶς.

—*Τί ζητᾶς, Κύριε; Τά κεριά μας, τά λουλούδια μας, τά στεφάνια μας, τά ἀρώματά μας;*

Ἄχι. Κάτι ἄλλο θέλει.

• Προσμένει τό δικό μας δάκρυ. Ὁ μαθητής πού τόν ἀρνήθηκε ἔκλαψε πολύ. Ἐμεῖς καθόλου.

• Προσμένει τό δικό μας «ἡμαρτον». Κάθε μέρα τόν καρφώνουμε μέ τίς ἁμαρτίες μας.

• Προσμένει τό δικό μας «Μνήσθητί μου, Κύριε». Ὁ ληστής τό εἶπε, γιατί πίστευσε στή βασιλεία Του. Ἐμεῖς τή βασιλεία τῆς γῆς, τά μεγαλεῖα τῆς γῆς, ἐπιδιώκουμε.

• Προσμένει τή μετάνοιά μας.

• Προσμένει τήν ὑπόσχεσί μας:

—*Κύριε, μέ τή δική Σου δύναμι, μέ τή δική Σου χάρι, τό Σταυρό Σου στή ζωή ἀξιώσέ μας νά ἀκολουθοῦμε!*

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Εὐχή χαρᾶς

«Ἀνέστη Χριστός ἐκ νεκρῶν,
λύσας θανάτου τὰ δεσμά.

Εὐαγγελίζου, γῆ, χαράν μεγάλην.

Αἰνεῖτε, οὐρανοί, Θεοῦ τήν δόξαν».

(ἀπό τοὺς αἶνους τοῦ βαρέος ἤχου)

Ἐπίκαιρα βιβλία ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη

Στούς Χαιρετισμούς

ὁμιλίες στόν Ἀκάθιστο Ὑμνο

Σελ. 272. Τιμή 8 €.

Σταύρωση καί ἀνάστασι

γιά τή Μ. Παρασκευή καί τήν Ἀνάστασι

Σελ. 128. Τιμή 2 €.

Τό ἐκούσιο Πάθος

ὁμιλίες γιά τίς μέρες τῆς Μ. Ἑβδομάδας

Σελ. 202. Τιμή 8 €.

Πάσχα Κυρίου

σκέψεις γιά τήν Ἀνάστασι

Σελ. 128. Τιμή 5 €.

Γιά παραγγελίες στά τηλέφωνα:

2103212713, 2109765440.

16-17 Ἀπριλίου - Λαζάρου καὶ Βαῖτων

«ΤΙ ΠΟΙΟΥΜΕΝ;»

Αὐξημένη δημοτικότητα

Ο απόηχος ενός θαύματος! Πρόκειται για τό θαῦμα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου. Μία προσταγή τοῦ παντοδυναμοῦ Λόγου, καί τό νεκρό σῶμα κινήθηκε. «Δεῦρο ἔξω!» εἶπε ὁ Χριστός. Κι ὁ Λάζαρος βγήκε ζωντανός ἀπό τό μνήμα.

● Θαῦμα, πού αὐξήσε τή δημοτικότητα τοῦ Ἰησοῦ. Τό θαῦμα στό Λάζαρο εἶναι τό «κάτι ἄλλο».

● Ὁ Λάζαρος ἦταν τεταρταῖος. Τό σῶμα του εἶχε πλέον δυσσομία. «Ἦδη ὄξει τεταρταῖος γάρ ἐστιν» (Ἰωάν. ια΄ 39).

● Οἱ δύο ἀδελφές τοῦ Λαζάρου, ἡ Μαρία καί ἡ Μάρθα, διατηροῦσαν τήν ἐλπίδα γιά κάποιο θαῦμα τοῦ Διδασκάλου, ἀλλά θαῦμα θεραπείας. Δέν περίμεναν θαῦμα νεκραναστάσεως.

Ἡ δημοτικότητα τοῦ Ἰησοῦ μεγαλώνει. Τό θαῦμα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου ἔγινε λίγες μέρες πρὶν ἀπ' τή γιορτή τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Πάσχα, ὅπου ἑκατοντάδες χιλιάδες Ἑβραῖοι ἀπό ὅλο τόν κόσμο μαζεύονταν στό Ἱεροσόλυμα. Ὁλος αὐτός ὁ κόσμος εἶδε ἢ πληροφορήθηκε τήν ἀνάστασι τοῦ Λαζάρου. Ὁ θαυμασμός γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό στό ἔθνος.

Ὁ μέγας ἐπικίνδυνος

● Ξένος σέ κάθε θόρυβο καί ἀτυχεοπροβολή ὁ Χριστός, ἀπέφυγε τό ξεσκήνωμα τοῦ κόσμου καί τίς ὀποιοσδήποτε λαϊκές ἐκδηλώσεις. Ὅλα τά ἔκανε γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ. «Ἐάν πιστεύσης, ὄψει τήν

δόξαν τοῦ Θεοῦ», εἶχε πει στή Μάρθα (Ἰωάν. ια΄ 40).

● Ἡ δημοτικότητα τοῦ Ἰησοῦ ἦταν φυσική ἔλξις. Ὅπως οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, ἄθελά τους, προκαλοῦν τό ἐνδιαφέρον καί τήν προσοχή τῆς γῆς, ἔτσι ὁ ἀκτινοβόλος. Ὁ ἥλιος πού λέγεται Χριστός, προκαλεῖ ἀβίαστα τήν προσοχή τῶν ἀνθρώπων.

Αὐτό ὅμως ἀνησυχεῖ τοὺς φαρισαίους καί τοὺς ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων.

● Ὁ νεκρός σωματικά Λάζαρος βγήκε ἀπό τό μνήμα. Καί ὅλοι οἱ νεκροὶ σωματικά κάποια μέρα θά βγοῦν ἀπ' τά μνήματα, στήν «κοινή ἀνάστασι».

Ἄλλ' ὅσοι εἶναι νεκροὶ πνευματικά, δύσκολα ἐγείρονται.

● Νεκροὶ πνευματικά οἱ γραμματεῖς καί φαρισαῖοι, οἱ ἱερεῖς καί ἀρχιερεῖς. Παρέμεναν θαμμένοι στόν τάφο τῆς ἐμπάθειας καί τῆς κακότητος.

Εἶναι δυνατόν, ἄνθρωποι θαμμένοι βαθεῖα σέ λάκκο σκοτεινό, νά ἐκτιμήσουν τόν ἥλιο; Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἐκπροσωποῦσαν μία νεκρή θρησκευτικότητα.

● Ἐνωχλοῦσε ἡ ζωντάνια τοῦ Ἰησοῦ. Γι' αὐτούς ἦταν ὁ μέγας ἐπικίνδυνος, ἄρα καί ἀνεπιθύμητος.

● Τό πρόβλημά τους: Τί θά κάνουν μέ τό δημοφιλή Ἰησοῦ; Συγκαλοῦν ἕκτακτο συνέδριο. «Τί ποιοῦμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλά σημεῖα ποιεῖ;» (Ἰωάν. ια΄ 47). Ἀναγνωρίζουν ὅτι κάνει πολλά «σημεῖα», πολλά θαύματα. Τά θαύματα τοῦ Ἰησοῦ ἦσαν μαγνήτης, πού μαγνήτιζε τίς μάξες. Σαγήνη, πού σαγήνευε τά πλήθη.

Νά ἔξοντοθοῦν!

Γιά νά σταματήσουν τό ρεῦμα τοῦ λαοῦ δύο λύσεις γι' αὐτούς ὑπῆρχαν.

- **Ἡ μία:** Ἡ διαστρέβλωσις. Νά διαστρέψουν τό θαῦμα. Ἀλλά πῶς; Εἶναι πιστοποιημένο, ὅτι ὁ Λάζαρος ἦταν θαμμένος τέσσερις μέρες. Καί τώρα εἶναι κάτι παραπάνω ἀπό βέβαιο, ὅτι ὁ Λάζαρος κυκλοφοροῦσε ζωντανός. Ἀποκλειόταν λοιπόν ὅποιαδήποτε παραποίησης.

- **Ἡ ἄλλη:** Ἡ ἐξόντωσις. Νά ἐξοντώσουν τό θαυματουργό, ἀλλά καί τό θαῦμα. Νά ἐξοντώσουν τόν Ἰησοῦ, ἀλλά καί τό Λάζαρο.

- Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ἰησοῦ δέν εἶναι εὐκόλη. Τούς ἔχει γίνει πονοκέφαλος. Δέν ἦταν δυνατόν νά ξεμπλέξουν τόσο εὐκολα. Καί ἂν τόν ἐξώντωναν, τί θάβγαине; Πίσω του ὁ Ἰησοῦς θ' ἄφηγε τόσα θαύματα. Θά φώναζαν καί θά κραύγαζαν γιά τό μεγαλεῖο Του.

- Δέν ξεμπλέκουν τόσο εὐκολα οἱ πολέμοι μέ τήν ὑπόθεσι τοῦ Ἰησοῦ. Μπορεῖ νά Τόν βρίζουν, νά Τόν πολεμοῦν. Ἀλλά δέν ξέρουν τί νά κάνουν μέ τόσα θαύματα, πού εἶναι γύρω τους. Θαύματα κραυγαλέα, πού φωνάζουν: *Ἵπάρχει Θεός!*

Κάθε τόσο σκοντάφτουν πάνω σέ κάποιον Λάζαρο, σέ κάποιο ζωντανό χριστιανό, πού ἀναστήθηκε ἀπ' τό μνημα τῆς ἁμαρτίας καί ἀποτελεῖ θαῦμα τοῦ Θεοῦ.

- Μέ τό Θεό ξεμπλέκουν τάχα. Μέ τούς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ, μέ τούς ἁγίους δέν ξεμπλέκουν. Ἀποτελοῦν ἀκλόνητη ἀπόδειξι, ὅτι ὁ Χριστός ζῆ.

- Σκέφτηκαν, λοιπόν, οἱ ἐχθροί τοῦ Χριστοῦ νά ἐξοντώσουν καί τό Λάζαρο. «Ἐβουλεύσαντο οἱ ἄρχιερεῖς, ἵνα καί τόν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν» (Ἰωάν. ιβ' 10).

Μαζί μέ τό Χριστό καί τό Λάζαρο. Ἡ ἀπόφασις γιά τή θανάτωσι τοῦ Ἰησοῦ εἶναι εἰλημμένη. «Συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν» (Ἰωάν. ια' 53).

Πάσχα χωρίς Χριστό;

Ἦ ὁ λαός εἶναι ἀγνότερος ἀπό τούς

ἄρχοντες. Οἱ ἄρχοντες ἔχουν πάθος καί μανία κατά τοῦ Ἰησοῦ.

- Ὁ λαός ἔχει θαυμασμό καί πίστι στον Ἰησοῦ.

- Οἱ ἄρχοντες ζητοῦν τόν Ἰησοῦ νά Τόν ἐξοντώσουν. Δίνουν ἐντολή, «ἵνα, ἐάν τις γινῶ ποῦ ἐστι, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν» (Ἰωάν. ια' 57). Ὁ σκοπός τους φονικός.

- Ὁ λαός ζητάει τόν Ἰησοῦ, γιά νά Τόν δῆ καί νά Τόν θαυμάσῃ. «Ἐζήτουν οὖν τόν Ἰησοῦν καί ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες: Τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μή ἔλθῃ εἰς τήν ἑορτήν;» (Ἰωάν. ια' 56).

Τούς ἀπασχολεῖ τό πρόβλημα: Δέν θά ἔρθῃ ὁ Ἰησοῦς στήν ἑορτή; Θά γιορτάσουμε Πάσχα χωρίς τόν Ἰησοῦ;

- Πάσχα χωρίς τό Χριστό, δέν τούς πῆγαινε καλά. Πάσχα χωρίς τόν Ἰησοῦ δέν νοεῖται. «Καί γάρ τό πάσχα ἡμῶν ὑπέρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός» (Α' Κορ. ε' 7). Πάσχα χωρίς τόν Ἰησοῦ εἶναι:

Ἡμέρα χωρίς ἥλιο. Πέρασμα ὀρητικοῦ ποταμοῦ χωρίς γεφύρι. Ἐνοιξις χωρίς λουλούδια.

- Ἡμέρα χαρᾶς τό Πάσχα, ἀλλά πού φωτίζεται καί λάμπει ἀπό τόν ἥλιο τῆς χαρᾶς, τόν Ἰησοῦ.

- Διάβασις σημαίνει ἡ λέξις Πάσχα.

Ἄπ' τό ψέμα διαβαίνουμε στήν ἀλήθεια.

Ἄπ' τή θλίψι περνᾶμε στή χαρά. Ἄπό τό θάνατο περνᾶμε στή ζωή. Ἄπό τή γῆ περνᾶμε στον οὐρανό.

Ἀλλά πῶς θά διαβοῦμε; Πῶς θά κάνουμε τό μεγάλο πέρασμα καί ξεπέραςμα, τή μεγάλη ὑπέρβασι, χωρίς τό Χριστό; «Χριστός ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας» (ἀ' ὠδή κανόνος τοῦ Πάσχα).

- Ἐνοιξις εἶναι ἡ Ἀνάστασις, πού μοσχοβολᾷ ἀπ' τό «ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί», τό λουλούδι, πού λέγεται Χριστός.

- Τί ζητάτε τή Μεγάλη Ἑβδομάδα καί τό Πάσχα; «Ἰησοῦν ζητεῖτε τόν Ναζαρηνόν τόν ἐσταυρωμένον» (Μάρκ. ιστ' 6).

Ναί, αὐτόν ἡ πίστις μας ζητάει.

Αὐτόν ἡ καρδιά μας ποθεῖ.

Αὐτόν ὁ νοῦς μας λογιάζεται. Τό ἐρώτημα, πού ἀπασχολοῦσε τό συνέδριο τῶν Ἰουδαίων, εἶναι καί δικό μας ἐρώτημα:

«Τί ποιούμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολ-
λά σημεῖα ποιεῖ;» (Ἰωάν. ια´ 47).

Τί θά κάνουμε; Τήν ἀπάντησι συναν-
τᾶμε στό εὐαγγέλιο τῶν Βαΐων, μέ τά ἄλλε-
πάλληλα χαρακτηριστικά ἐπεισόδια.

Τί θά κάνουμε;

- Ὁ,τι ἔκανε ἡ Μάρθα, ἡ ἀδελφή τοῦ
Λαζάρου. Ἐξή μερες πρίν ἀπ´ τό Πάσχα
ἤρθε ὁ Χριστός στό σπίτι τους, στή Βηθα-
νία. Ἡ Μάρθα διακονοῦσε. Ἀνταπόδομα
γιά τή μεγάλη προσφορά τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀγάπη ἐκδηλώνεται τίς μέρες τῆς
Μεγ. Ἑβδομάδας πλουσιώτερη.

Ἡ δική Του ἀγάπη δέν ζυγίζεται. Δια-
κόνησε τή σπουδαιότερη ὑπόθεσι τῆς
ζωῆς μας, τήν ὑπόθεσι τῆς σωτηρίας μας,
δίνοντας τή ζωή Του, τό αἷμα Του.

Τί εἶναι γιά μᾶς νά προσφέρουμε τήν
ἀγάπη μας;

Ἐκεῖνος ἀνοίξε τίς φλέβες Του. Ἐμεῖς
ἄς ἀνοίξουμε τό πορτοφόλι μας. Ὅχι γιά
δική μας πασχαλινή καλοπέρασι, ἀλλά γιά
τίς ἀνάγκες τοῦ πονεμένου ἀδελφοῦ.

- Ὁ,τι ἔκανε ἡ Μαρία, ἡ ἀδελφή τῆς
Μάρθας. Ἐσπασε πολύτιμο ἀλάβαστρο·
ἄρωμα ξεχύθηκε στά πόδια τοῦ Χριστοῦ.

Νά σπάση ἡ σκληρή καρδιά μας, νά ξε-
χυθῆ τό πολύτιμο μύρο, ἡ ἀγάπη μας, στό
Χριστό. Πάνω ἀπό ὅλους τούς ἔρωτες,
εἶναι Ἐκεῖνος. Ὁ μόνος, πού Τοῦ ἀξίζει
ἀπόλυτα ἡ ἀγάπη μας.

- Ὁ,τι ἔκανε ὁ Λάζαρος. Παρέμεινε
ζωντανή μαρτυρία τῆς δυνάμεως τοῦ
Ἰησοῦ. Ἐγινε πόλος ἔλξεως τῶν ἀνθρώ-
πων πρός τό Χριστό.

Ἡ δική μας ζωὴ εἶναι μαρτυρία; Βλέ-
πει ὁ κόσμος στή ζωὴ μας τήν ἀναγεννητι-
κή δύναμι τοῦ Ἰησοῦ; Ἀποτελοῦμε πόλο
ἔλξεως; Ἐκλύουμε στό Χριστό ἢ ἀπω-
θοῦμε καί διώχνουμε ἀνθρώπους;

- Ὁ,τι ἔκανε ὁ ὄχλος. «Ἐλαβον τά
βαῖα τῶν φοινίκων καί ἐξήλθον εἰς ὑπά-
ντησιν αὐτῶν» (Ἰωάν. ιβ´ 13). Νά βγοῦμε
ἔξω. Ν´ ἀφήσουμε γιά λίγο τά βιοτικά, τίς
ἀγωνιώδεις ὑλικές φροντίδες. Ἡ Μεγάλη
Ἑβδομάδα δέν εἶναι γιά ψώνια καί φαγη-
τά. Εἶναι γιά τό Χριστό καί τό Πάθος Του.

Ἐρχεται ὁ Χριστός. «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος
ἔρχεται». Ἄς βγοῦμε νά τόν ὑποδεχτοῦμε.
«Δεῦτε οὖν, φιλέορτοι, ὑπαντήσωμεν
ἄσμασιν» (κάθισμα Μεγ. Δευτέρας).

- Ὁ,τι ἔκαναν τά μικρά παιδιά. Μέ
τήν ἀγγελική ψυχὴ καί τίς ἀγνές φωνές
τους τραγουδοῦσαν: «Ῥωσαννά, εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος» (Ἰωάν. ιβ´ 13).

Τό στόμα μας ἄς ὑμνή τό Θεό. «Ἐμνεῖτε
καί ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας».

- Ὁ,τι ἔκανε τό ὄναρι ο, τό μικρό
γαῖδουράκι. Ἐγινε χριστοφόρο πουλαρά-
κι. Στή ράχη του κάθησε ὁ Χριστός.

Χριστοφόροι, ὅταν γινώμαστε ταπεινά
ὄναρια, ὄργανα τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Βασιλιάς μας!

Ἄς κάνουμε ὅ,τι λέει ὁ Προφήτης. Μέ
τήν προφητική του διόπτρα ὁ προφήτης
Ζαχαρίας εἶδε νᾶρχεται ὁ Μεσσίας, ὁ Χρι-
στός, καθισμένος πάνω σ´ ἓνα γαῖδουράκι,
καί εἶπε: «Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών·
κῆρυσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἰδοῦ ὁ Βα-
σιλεύς σου ἔρχεται σοι, δίκαιος καί σφῶζων
αὐτός, πραῦς καί ἐπιβεβηκώς ἐπὶ ὑποζύ-
γιον καί πῶλον νέον» (Ζαχ. θ´ 9).

- Αὐτός πού ἔρχεται δέν εἶναι κανένας
ἄσχημος. Εἶναι βασιλιάς. Εἶναι ὁ Βασιλιάς
τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς. Ὅλοι οἱ βασι-
λιᾶδες καί οἱ ἄρχοντες τοῦ κόσμου εἶναι
μηδέν μπροστά σ´ αὐτόν τόν Βασιλιά.

- Ἐκεῖνοι πεθαίνουν, λησμονοῦνται.
Αὐτός ζῆ. Παντοτινός Βασιλιάς.

- Εἶναι δικός μας Βασιλιάς. Προσωπι-
κός Βασιλιάς. «Ἰδοῦ ὁ Βασιλεύς σου
ἔρχεται...».

— Ἐλα, Χριστέ! Ὑπέστης τά ἅγια Πά-
θη Σου γιά τά δικά μας ἄγρια πάθη. Τήν
ἁμαρτία μας τήν ἐξώφλησες μέ τήν ἀγάπη
Σου. Ὁ θάνατός Σου εἶναι ἡ ζωὴ μας.

Ἐλα! Ἡ καρδιά μας θέλουμε θρόνος
Σου νά γίνῃ. Ἡ γῆ μας δικό Σου βασιλεῖο.
Τό κράτος τῆς βασιλείας σου παντοῦ νά
ξαπλωθῆ. Ν´ ἀλλάξῃ ἡ ὄψις τοῦ κόσμου.
«Ἐλθέτω, Κύριε, ἡ βασιλεία σου».

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Λόγῳ Μεγ. Σαρακοστῆς καὶ Πάσχα;

Δύο εἶναι τὰ ἄκρα ὡς πρὸς τὴ μετοχὴ τῶν χριστιανῶν στὴ θεία Κοινωνία. Τὸ ἓνα ἄκρο: Νά μή προσέρχονται. Μέχρι πρὶν ἀπὸ ἐξήντα περίπου χρόνια ἐπικρατοῦσε στὴ χώρα μας ἡ κακὴ «παράδοσις», νά κοινωνοῦν μόνο **τρεῖς ἢ τέσσερις φορές τὸ χρόνο!** Εἶχαν ἄγνοια οἱ πολλοί. Δέν ζοῦσαν τὴ θεία Κοινωνία ὡς καθημερινή τροφή, κατὰ τό: «*Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον*». Ἄλλοι δέ, ἐκκλησιαστικώτεροι αὐτοί, εἶχαν σύγχυσι ὡς πρὸς τὴ σχέσι **θ. Κοινωνίας καὶ νηστείας**. Δέν κοινωνοῦσαν τακτικά, διότι δέν μποροῦσαν νά τηρήσουν νηστείες, πού δέν καθορίζονται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Ἀκόμα καὶ στό Ἅγιον Ὁρος, μέχρι τό 1970 περίπου, δέν μετελάμβαναν οἱ μοναχοί τὴν Κυριακὴ ἡμέρα, ἐπειδὴ τὴν προηγουμένη, τό Σάββατο, εἶχαν γευτῆ φαγητό μέ λάδι!

- Ζεπεράστηκαν οἱ προκαταλήψεις καὶ οἱ ἐσφαλμένες ἀντιλήψεις. Παντοῦ τώρα, σέ ὄλους σχεδόν τοὺς ναοὺς, ἔχουμε πιστοὺς, πού κοινωνοῦν τακτικά.

- Εἶναι βέβαια λίγοι σέ σύγκρισι μέ τὰ πλήθη τῶν «ὀρθοδόξων», πού ἔχουν συνδυάσει τὴ θεία Κοινωνία μέ κάποια **ἡμερομηνία ἢ μεγάλη γιορτή**. Ἐτσι παρατηρεῖται, πρὶν τίς μέρες τοῦ **Πάσχα**, νά εἰσορμοῦν στίφη χριστιανῶν στοὺς ναοὺς, ἀπαιτώντας νά κοινωνήσουν, εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε! Οἱ δέ εὐλαβεῖς λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας ζοῦν κυριολεκτικά ἓνα συνειδησιακό μαρτύριο.

- Πότε ἄραγε θά ἀποσπαστῆ ἡ μετοχὴ στό Ποτήριο τῆς ζωῆς ἀπὸ τὴν ἐθιμοτυπία μερικῶν μεγάλων γιορτῶν; Ξέροουμε πόσο δύσκολο εἶναι, ἀφοῦ πρόκειται γιὰ ἔθιμο, πού κρατᾶει ἀπὸ τὰ χρόνια ἀκόμα τῶν μεγάλων Πατέρων. Ἀκούστε τί λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «*Πολλοὺς ὁρῶ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ μετέχοντας ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, καὶ συνηθεία μᾶλλον καὶ νόμῳ, ἢ λογισμῶ καὶ διανοία*. Ἄν ἐπιστῆ, φησίν, ὁ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς καιρὸς, οἷός ἐάν ἦ τις, μετέχει τῶν μυστηρίων, ἂν ἐπιστῆ τῶν Ἐπιφανίων ἢ ἡμέρα. Καίτοι καιρὸς προσόδου οὐκ Ἐπιφάνια οὐδέ Τεσσαρακοστή, ἀλλὰ ψυχῆς εἰλικρίνεια καὶ καθαρότης. Μετὰ ταύτης αἰεὶ πρόσιθι, χωρὶς ταύτης μηδέποτε» (Ε.Π.Ε. 20,484). **Μετὰ φρασις**: Βλέπω πολλοὺς νά συμμετέχουν στὴν κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ὅπως ἔτυχε, ἀπὸ συνηθεία περισσότερο καὶ γιὰ τό νόμο, παρὰ μέ τό νοῦ καὶ τὴν καρδιά. Λένε: Ἄν ἔρθῃ ὁ καιρὸς τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, σέ ὅποια κατάστασι καὶ ἂν βρισκεται κάποιος, μπορεῖ νά συμμετέχη στὰ μυστήρια. Τό ἴδιο ὅταν ἔρθῃ ἡ ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων. Καὶ ὅμως δέν εἶναι ὁ καιρὸς, δηλαδή ἡ γιορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἢ ἡ Μεγάλῃ Σαρακοστῇ, πού καθιστᾶ τοὺς ἀνθρώπους ἄξιους νά προσέρχονται στὰ μυστήρια, ἀλλ' ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ καθαρότητα τῆς ψυχῆς. Μέ τέτοια ψυχὴ νά προσέρχεσαι πάντα. Χωρὶς αὐτὴν οὐδέποτε.

- Γιὰ ὅσους ἄγνοοῦν, ὅτι στὴ λειτουργικὴ συναξὶ προσερχόμαστε κυρίως γιὰ τὴν «κλάσι τοῦ Ἄρτου» (Πράξ. β' 42), γιὰ τὴν πρόσκλησι τοῦ λειτουργοῦ «**Προσέλθετε**», ἰσχύουν τὰ λόγια τοῦ Κυρίου μας. Ἐκεῖνος προσφέρει καὶ προσφέρεται. Στὰ καθοριστικά Του λόγια γιὰ τὴ συνεχῆ μετοχὴ μας στὴ θεία Κοινωνία, τονίζει: «**Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἶμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῶς ἐστὶ βρῶσις, καὶ τό**

αἷμά μου ἀληθῶς ἐστὶ πόσις. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ» (Ἰωάν. στ' 54-56).

● Οἰκονόμησε ὁ Χριστὸς τὸν τρόπο **«διηνεκοῦς»** ἐνώσεως μαζί Του: Νά κοινωνοῦμε συνεχῶς. Ὁρισμένοι (λίγοι εὐτυχῶς πνευματικοί), ὡς ἄλλοι τροχονόμοι, καθορίζουν προθεσμίες καὶ χρονικά διαστήματα. Σαφῆς ὁ λόγος τοῦ Χρυσοστόμου: **«Εἶσαι ἐτοιμος; Κάθε μέρα θά κοινωνήσῃς. Δέν εἶσαι ἐτοιμος; Οὔτε τὸ Πάσχα».**

● Καὶ ἐδῶ βρῖσκεται τὸ ἄλλο ἄκρο. Πολλοὶ βλέπουν τοὺς πιστοὺς νά προσέρχονται τακτικά στή θ. Κοινωνία, καὶ τοὺς... ἀκολουθοῦν! **«Γιατί νά μὴ κοινωνήσω καὶ ἐγώ;».** Φυσικά καὶ σύ νά κοινωνήσῃς. Ὁ Χριστὸς προσφέρεται **ἄλλος γιὰ ἄλλους.** Ἀλλά μέ τὴ **δέουσα προετοιμασία.**

Δέν κοινωνοῦμε γιατί εἴμαστε ἄξιοι, ἀλλά γιὰ νά γίνουμε ἄξιοι. Δέν κοινωνοῦμε γιατί εἴμαστε ἅγιοι, ἀλλά γιατί θέλουμε νά γίνουμε ἅγιοι. Κοινωνοῦμε, ἀφοῦ καθαρίσουμε, ὅσο γίνεται καλύτερα τὴν ψυχὴ μας, γιὰ νά ὑποδεχτῆ τὸν Κύριο. Ἐάν τὸ χωρίο **«Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα...»** μᾶς ὠθεῖ σέ **μετοχή,** ἓνα χωρίο τοῦ ἀποστόλου Παύλου μᾶς ὠθεῖ σέ **ἀποχή** ἀπὸ τὴ θεία Κοινωνία. Λέει: **«Δοκιμαζέτω ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως κριμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει»** (Α΄ Κορ. ια' 28-29).

● Νά κοινωνοῦμε, ναί, ἀλλά σωστά προετοιμασμένοι. Μέ **μετάνοια** καὶ **εὐλάβεια.** Ἐάν ἀκούσουμε καὶ ἐδῶ τὸν ἱερό Χρυσόστομο: **«Πᾶσιν ἐν σῶμα πρόκειται, καὶ ποτήριον ἐν. Καὶ ἐν ταῖς εὐχαῖς δέ πολὺ τὸν λαὸν ἴδοι τις ἂν συνεισφέροντα. Καὶ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἐνεργουμένων, ὑπὲρ τῶν ἐν μετανοίᾳ, κοιναὶ καὶ παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ παρ' αὐτῶν γίνονται εὐχαί, καὶ πάντες μὲν λέγουσιν εὐχὴν, εὐχὴν τοῦ ἐλέους γέμουσαν. Πάλιν ἐπειδὴν εἰρξωμεν τῶν ἱερῶν περιβόλων τοὺς οὐ δυναμένους τῆς ἱερᾶς μετασχέιν τραπέζης, ἐτέραν δεῖ γενέσθαι εὐχὴν, καὶ πάντες ὁμοίως ἐπ' ἐδάφους κείμεθα καὶ πάντες ὁμοίως ἀνιστάμεθα. Ὅταν εἰρήνης πάλιν μεταλαμβάνειν καὶ μεταδιδόναι δέη, πάντες ὁμοίως ἀσπαζόμεθα»** (Ε.Π.Ε. 19,486). Μετάφρασις: Τὸ ἴδιο Σῶμα βρῖσκεται μπροστά σέ ὄλους, τὸ ἴδιο, τὸ ἓνα ποτήριο. Καὶ στίς προσευχῆς βλέπει κανεὶς, ὅτι ὁ λαὸς συμμετέχει πολὺ. Διότι προσεύχονται καὶ γιὰ ὅσα γίνονται, ἀλλά καὶ γιὰ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἁμαρτωλοὺς, τόσο ὁ ἱερέας, ὅσο καὶ ὁ λαός. Καὶ ὅλοι λένε τὴν ἴδια προσευχὴν γιὰ νά μᾶς ἐλεήσῃ ὁ Θεός. Καὶ ὅταν πρόκηται νά κοινωνήσουμε, ἀνάξιοι ὄντες, ἄλλη πρέπει νά κάνουμε προσευχή. Ὅλοι μαζί γονατίζουμε στό ἔδαφος καὶ ὕστερα σηκωνόμαστε ὄρθιοι. Ὅταν ἐπίσης πρόκηται νά μεταλάβουμε, ὄλοι ἀνταλλάσσουμε ἀσπασμούς.

● Προσοχὴ στά δύο ἄκρα: **Οὔτε ἀδιαφορία** γιὰ τὴ θεία Κοινωνία, **οὔτε καταφρόνησις** τῆς ἱερότητας τοῦ μυστηρίου καὶ τῆς τρομακτικῆς μας εὐθύνης.

● Οἱ λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων, διότι εἶναι ἐμπιστευμένοι στή διακονία τῆς χάριτος. Δέν εἶναι **οἰκονόμοι,** γιὰ νά κάνουν... οἰκονομίες, πού ἀφήνουν ὅποιοιδήποτε νά τρέχη τὴ Μεγ. Πέμπτη ἢ τὸ Μεγ. Σάββατο ἢ τὴ νύχτα τοῦ Πάσχα πρὸς τὸ ἅγιο Ποτήριο! Δέν οἰκονομοῦν τὸ **«εἰς κριμα καὶ εἰς κατάκριμα».** Δέν οἰκονομοῦν τὴν ἀπώλεια **«ἐκ τοῦ ἀναξίως μεταλαμβάνειν».**

● Ἐγκαιρὴ **διαφώτισις** τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τὸ λειτουργό τῆς Ἐκκλησίας προλαβαίνει ἀνεπιθύμητες καταστάσεις. Ὅσοι ἀναβάλλουν τὴ θεία Κοινωνία τοῦ Πάσχα, ἐπειδὴ δέν ἐξωμολογήθηκαν, αὐτοὶ ἔχουν τόσες Κυριακῆς μπροστά τους. Μποροῦν, σωστά ἐτοιμασμένοι, νά κοινωνήσουν. Καὶ κάθε φορὰ πού κοινωνεῖ ὁ πιστός, **κάνει Πάσχα.** Ἐνὸς τὸ Πάσχα, πού κοινωνοῦν μέ ἀσέβεια, **γίνεται κόλασις!**

Γνωριμία με τὸν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ Κάλυμμα καὶ ἀποκάλυψις Β' Κορ. γ' 12-14

Πλήρης διαφάνεια (στ. 12)

Καλυμένη ἡ ἀλήθεια; (στ. 13)

Ἡ ἀφοβία, πού ἐμπνέει ἡ ἐλπίδα τοῦ Θεοῦ, ὁδηγεῖ στὴν «παρρησία», στὴν ἐλεύθερη ἔκφρασι τῆς ἀλήθειας, στοῦ ἐλεύθερο καὶ εὐλικρινές κήρυγμα. Γι' αὐτὴ τὴν ἀφοβία καὶ τὴν εὐλικρινῆ παρρησία μιλάει στή συνέχεια τῆς Β' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς ὁ Παῦλος: «Ἐχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα, καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου» (στ. 12-13). Ἀπόδοσις στὴν ἀπλοελληνικὴ: «Ἀφοῦ, λοιπόν, πιστεύουμε, ὅτι τὸ εὐαγγέλιο τῆς καινῆς διαθήκης εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνώτερο καὶ ἐνδοξότερο ἀπὸ τὸ Μωσαϊκὸ νόμο, εἶναι φυσικὸ νὰ χρησιμοποιοῦμε πολλῇ παρρησίᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ. Δέν κρύβουμε τίποτε. Δέν ἐνεργοῦμε ὅπως ὁ Μωϋσῆς, πού ἔθετε κάλυμμα στοῦ πρόσωπό του, γιὰ νὰ μὴ δοῦν οἱ Ἰσραηλίτες τὸ μεγαλεῖο του. Ἐμεῖς δέν θέτουμε κάλυμμα καὶ θὰ ἔπρεπε οἱ Ἰουδαῖοι νὰ βλέπουν τὴν κατάργησι τοῦ παλαιοῦ».

«Ἐχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα» (στ. 12). Οἱ χριστιανοὶ δέν ἀποτελοῦν παράνομο μηχανισμό. Ἐργάζονται στοῦ φῶς. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος δὶλῳσε: «Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν ἱερῶ, ὅπου πάντοτε συνέρχονται οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐν κρυπτῶ ἐλάλησα οὐδέν» (Ἰωάν. ιν' 20).

Οἱ χριστιανοὶ οὔτε κρυψίνοια ἔχουν, ἀλλ' οὔτε καὶ ὠραιολογοῦν. Τὸ τέλειο δέν ἔχει ἀνάγκη ἐξωραϊσμοῦ. Τὸ τέλειο λάμπει μόνο του καὶ θαμπώνει.

Μιλᾶνε χωρὶς φόβο. Δέν φοβοῦνται οὔτε μήπως καταπλήξουν τὰ πλήθη, ἀλλ' οὔτε μήπως πλήξουν τὰ πάθη.

Πάλι φέρνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος σάν παράδειγμα (ἐξ ἀντιθέτου) τὸ κάλυμμα τοῦ Μωϋσῆ, γιὰ νὰ δεῖξη τὸ πασιφανές τοῦ θεϊκοῦ μεγαλείου στὴν Καινὴ Διαθήκη. «Οὐ καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου» (στ. 13). Δηλαδή: «Δέν ἐνεργοῦμε ὅπως ὁ Μωϋσῆς, πού ἔθετε κάλυμμα στοῦ πρόσωπό του, γιὰ νὰ μὴ δοῦν οἱ Ἰσραηλίτες τὸ μεγαλεῖο του. Ἐμεῖς δέν θέτουμε κάλυμμα καὶ θὰ ἔπρεπε οἱ Ἰουδαῖοι νὰ βλέπουν τὴν κατάργησι τοῦ παλαιοῦ».

- Τὸ κάλυμμα στοῦ πρόσωπο τοῦ Μωϋσῆ, ὅταν κατέβαινε ἀπὸ τὸ Σινᾶ μὲ τίς πλάκες τοῦ νόμου χρειαζόταν, γιὰ νὰ μὴ δοῦν οἱ Ἰσραηλίτες τὴ θεϊκὴ ἀνταύγεια στοῦ πρόσωπό του. Κάτι τέτοιο δέν τὸ ἄντεχαν.

- Τὸ κάλυμμα συμβόλιζε καὶ τὴν καλυμένη ἀλήθεια. Συνεσκιασμένα παρουσιαζόταν ὁ Θεὸς καὶ ἡ ἀλήθεια Του, ἀλλὰ καὶ ἡ μέλλουσα ἱστορικὴ Του ἐπέμβασις. Ἀλήθεια ὁ νόμος, ἀλλὰ θαμπή. Ἄλλωστε τόσο ἄντεχαν τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων. Τέτοια ἠθικὴ παρέδωσε ὁ Θεός, ὅση ἡ δυνατότητα τοῦ ἀδυνάτου ἀνθρώπου ἐπέτρεπε.

Οἱ χριστιανοὶ δέν ἔχουν τέτοιο κάλυμμα.

- Ἡ Καινὴ Διαθήκη εἶναι ἡ ἀποκάλυψις. Μολοντί ἡ λάμψις τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ ἀκτινοβολεῖ ἀπείρως περισσότερο ἀπὸ τὴ λάμψι τοῦ Μωϋσῆ, οἱ πιστοί, ἐνισχυμένοι ἀπὸ τὸ φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀντέχουν τὴ λάμψι τοῦ ἀποκαλυπτικοῦ φωτός.

Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Οὐ χρεια καλύπτεσθαι ἡμᾶς, καθάπερ Μωϋσῆς· δυνατοὶ γάρ ἡμεῖς ἰδεῖν τὴν δόξαν ταύτην, ἣν περιεκέμεθα,

καίτοι πολλῶ μείζονα καί φαιδροτέραν οὐσαν ἐκείνης» (Ε.Π.Ε. 19,204). Μετάφρασις: Δέν χρειάζεται νά καλυπτώμαστε ἑμεῖς, ὅπως ἔκανε ὁ Μωϋσῆς. Διότι ἑμεῖς ἔχουμε τή δύναμι ν' ἀπενίζουμε αὐτή τή λαμπρότητα, πού περιβαλλόμαστε, ἄν καί εἶναι βεβαίως πολύ μεγαλύτερη καί φωτεινότερη ἀπό ἐκείνην.

● Τό κάλυμμα, δηλαδή, ἡ συσκίασις τῆς ἀλήθειας, τό ὅτι δέν εἶχαν τή δυνατότητα οἱ τῆς Παλαιᾶς, μέ τό νόμο, οὔτε νά δοῦν ὅλη τήν ἀλήθεια, ἀλλά καί οὔτε νά λυτρωθοῦν ἀπό τήν ἁμαρτία καί τό θάνατο, ἔπρεπε νά κάνη τούς Ἰουδαίους, νά περιμένουν τό τέλος τοῦ νόμου καί τήν ἀρχή τῆς Καινῆς ζωῆς.

Δέν μπορεί ὁ Θεός νά κρατᾶν γιά πάντα τούς ἀνθρώπους του στήν ἄγνοια ἢ στό ἡμίφως. Κάποτε θάφτανε τό τέλος, ἡ κατάργησις τοῦ νόμου καί ἡ ροδαυγή τῆς νέας Ἡμέρας. Τονίζει ὁ Παῦλος τήν «κατάργησι» τοῦ ἀτελοῦς μέ τήν ἐμφάνισι τοῦ τελείου, «τό τέλος τοῦ καταργουμένου» (στ. 13).

- Ἐξ ἀπό δόξα σέ δόξα προχωροῦμε.
- Ἐξ ἀπό τό ἄστρο τῆς αὐγῆς στόν ἥλιο.
- Ἐξ ἀπό τό σκοτάδι στό φῶς.
- Ἐξ ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη στήν Καινή.
- Ἐξ ἀπό τόν τύπο στήν οὐσία.
- Ἐξ ἀπό τήν ἐκδίκησι στήν ἀγάπη.
- Ἐξ ἀπό τήν ἀποφυγή τῆς ἁμαρτίας στήν ἄσκησι τῆς ἀρετῆς.
- Ἐξ ἀπό τή Συναγωγή στήν Ἐκκλησία.
- Ἐξ ἀλλά καί ἀπ' τή γῆ στόν οὐρανόν.

Στήν Καινή Διαθήκη δέν ἀποκαλύπτονται ὅλα. Ὁ Θεός Λόγος, ὁ Κύριος, μᾶς προσέλαβε ὅλους. Ἐμεῖς προσλαμβάνουμε μέν ὅλο τό Χριστό, «ἀλλά διά πίστεως, οὐ διά εἶδους» (Β' Κορ. ε' 7).

Τά τῆς Καινῆς Διαθήκης ἐν συγκρίσει πρὸς τό νόμο τῆς Παλαιᾶς εἶναι πολύ πιά ἀποκαλυπτικά. Ἐξ ἀλλά καί τά ὅσα ζοῦν οἱ ἅγιοι στήν οὐράνια δόξα εἶναι ἀπείρως πιά ἀποκαλυπτικά ἀπό τά ὅσα ζοῦν οἱ πιστοί στήν παρούσα ζωή (Α' Κορ. ιγ' 12).

Προσκολλημένοι (στ. 14)

Καί ὅμως, πολλοί λεγόμενοι χριστιανοί εἶναι προσκολλημένοι στά γῆνα καί δέν βλέπουν τό τέλος. Τό τέλος, πού εἶναι ἡ ἀρχή. Καί αὐτό μέ δύο ἔννοιες:

● Ὁ Χριστός εἶναι τό τέλος τῆς ἀτέλει-ας καί ἡ ἀρχή τῆς ἀποκαλυπτομένης τελειότη-τας. «Τό τέλος τοῦ καταργουμένου» (στ. 13).

● Ὁ Χριστός εἶναι τό τέλος, ὁ σκοπός καί τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού σ' Αὐτόν ὠδηγοῦσε, ἀλλά καί ὁ σκοπός ὅλου τοῦ κόσμου. «Τά πάντα δι' αὐτοῦ καί εἰς αὐτόν ἔκτισται» (Κολοσ. α' 16). Καί ὁ σκοπός τῆς δικῆς μας ζωῆς. «Τό τέλος τοῦ καταργουμένου» (στ. 13).

Δυστυχῶς μοιάζουμε σάν τούς Ἰσραηλίτες, πού μέχρι σήμερα ἔχουν κάλυμμα στά μάτια, τυφλοί ἀνι, θά λέγαμε, καί δέν βλέπουν, ὅτι ὁ Χριστός ἦλθε. Κι ἑμεῖς, σάν νά εἶμαστε τυφλοί, δέν βλέπουμε, ὅτι ὁ κόσμος παράγεται, ὅτι καταργεῖται ἡ παρούσα ζωή γιά μᾶς καί «ἐπί τήν τελειότητα φερόμεθα» (Ἐβρ. ε' 1).

Ἐθελουτυφλοῦμε, ὅπως οἱ Ἰουδαῖοι, σέ διαφορετικό φυσικά ἐπίπεδο. Λέγει στή συνέχεια τῆς Ἐπιστολῆς ὁ Παῦλος γιά τό πείσμα τῶν Ἰουδαίων νά κρατοῦν τό «κάλυμμα», νά μή θέλουν ν' ἀνοίξουν τά μάτια τους: «Ἄλλ' ἐπωρώθη τά νοήματα αὐτῶν. Ἄχρι γάρ τῆς σήμερον τό αὐτό κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μή ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται» (στ. 14). Ἐξ ἀποδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Δυστυχῶς τυφλώθηκαν οἱ διανοήσεις τους. Καί μέχρι σήμερα ἔχουν τό ἴδιο κάλυμμα (σκεπάσμα) κατά τήν ἀνάγνωσι τῆς παλαιᾶς διαθήκης. Δέν ἀφαιρεῖται, καίτοι διά τοῦ Χριστοῦ καταργήθηκε τό κάλυμμα».

● Ὅποιος δέν θέλει νά δῆ τά μικρά, δέν βλέπει καί τά μεγάλα. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔχουν ἀκόμα καί σήμερα «κάλυμμα» γιά τό νόμο, πού λένε ὅτι διαβάζουν. Καί αὐτό βέβαια εἶναι τό τυπικό, τό ἐξωτερικό κάλυμμα.

Τό χειρότερο εἶναι τό ἄλλο, τό οὐσιαστικό, τό ἐσωτερικό κάλυμμα.

Οὔτε τήν Παλαιά Διαθήκη θέλουν νά τήν βλέπουν μέ ἀνοικτά μάτια. Τυπολατρικά τήν διαβάζουν, ὅχι ἀποκαλυπτικά, προφητικά, θεϊκά, χριστοκεντρικά.

● Γιατί ἀποκαλεῖ ὁ Παῦλος πάρωσι τήν πνευματική τους ἐκούσια τύφλωσι, πού τούς ὑποχρεώνει νά διαβάζουν τήν Παλαιά Διαθήκη τελείως ἐπιπόλαια, ἐπιφανειακά, καί νά μή διακρίνουν τό χριστολογικό της βάθος; Διότι εἶχαν καί ἔχουν ὑπερηφάνεια.

Οἱ εἰδωλολάτρες εἶχαν μωρανθῆ, γιατί δέν μπορούσαν πίσω ἀπό τήν κτίσι νά διακρίνουν τόν Κτίστη. Καί οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαν μωρανθῆ, διότι πίσω ἀπό τόν τύπο δέν μπορούσαν νά διακρίνουν τήν οὐσία: πίσω ἀπό τό Σινᾶ δέν μπο-

ροῦσαν νά διακρίνουν τό Γολγοθά· πίσω ἀπό τό λεγόμενο δέν μπορούσαν νά διακρίνουν τό νοούμενο. Ἰσχύει καί γι' αὐτούς ὁ λόγος: «Φάσκοι ντε εἶναι σοφοί ἐμωράνθησαν» (Ρωμ. α' 22).

• Τυφλοῦς τούς ὠνόμασε ὁ Κύριος (Ματθ. κεφ. κγ'). Καί ἦσαν τυφλοὶ καί ἐκεῖ, πού νόμιζαν πὼς εἶναι ἀνοιχτομάτηδες, σπὴν ἀνάγνωσι τοῦ νόμου. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Καί ἐν τῇ ἀναγνώσει καί ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν δεικνύς ἐπικείμενον» (Ε.Π.Ε. 19,208). Μετάφρασις: Καί κατὰ τὴν ἀνάγνωσι καί πάνω στίς καρδιές τους παραμένει τοποθετημένο τό κάλυμμα.

• Ὅταν ἓνας θησαυρός εἶναι καλυμμένος κάτω ἀπὸ πέτρα, δέν ἀνακαλύπτεται, ἂν δέν σπκωθῆ ἡ πέτρα. Θησαυρός ἦταν καί ἡ Παλαιά Διαθήκη. Ἄλλ' ἢ πέτρα, πού λέγεται σκληρότητα, ἐγωισμός, ἀναισθησία, ἐκρυβε τό θησαυρό.

Ὅποιος ἀφαιρεῖ τό κάλυμμα, τό κάνει, ὅπως λέει ἐδῶ ὁ Παῦλος «ἀνακαλυπτόμενον». Αὐτός ἀπολαμβάνει τὴ γνῶσι τῆς Καινῆς μέ τὴν ἀνάγνωσι τῆς Παλαιᾶς. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἡ πῶρωσις γνώμης ἐστὶν ἀναισθητύου καί ἀγνώμονος» (Ε.Π.Ε. 19,208). Μετάφρασις: Ἡ τύφλωσις ἦταν ἀποτέλεσμα ζωῆς ἀναισθητύης καί ἀχάριστης.

• Ὅταν σπίνεται μία παράγκα, ὡς πρόχειρο παράπνημα, γιὰ τὰ σχέδια, τὰ ἐργαλεῖα καί τὴν προσωρινή διαμονή τῶν ἐργατῶν τῆς νέας οἰκοδομῆς, δέν σημαίνει, ὅτι αὐτὴ ἡ παράγκα θά μείνῃ γιὰ πάντα. Τελειώνει ἡ οἰκοδομή; Καταργεῖται ἡ παράγκα. Ἡ οἰκοδομή τῆς Ἐκκλησίας τελείωσε. Ἡ Παλαιά, πού εἶχε στηθῆ γιὰ τὴν προετοιμασία της, καταργεῖται στό μέρος ἐκεῖνο, πού πρέπει νά καταργηθῆ. «Ἐν Χριστῷ καταργεῖται» (στ. 14).

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀναφέρει συγκεκριμένα σέ τί καταργεῖται ἡ Παλαιά: «Καί σάββατον καί περιτομήν καί ταῦτα πάντα ἔπαυσε. Καί ὁ Δαβίδ δέ τό αὐτό τοῦτο δηλῶν, ἔλεγε περί τοῦ Χριστοῦ· “Σύ ἱερεὺς εἰς τόν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ”, οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν. Διό καί σαφῶς ὁ Παῦλος ἐρμηνεύων αὐτό, φησίν, ὅτι “μετατιθεμένης τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καί νόμου μετάθεσις γίνεται”» (Ε.Π.Ε. 19,210).

Μετάφρασις: Κατάργησε καί τό Σάββατο καί τὴν περιτομήν καί ὅλα τὰ ἄλλα. Καί ὁ Δαβίδ, δηλώνοντας αὐτό ἀκριβῶς, ἔλεγε γιὰ τό Χριστό· «Σύ εἶσαι ἱερεὺς στόν αἰῶνα, σύμφωνα μέ τὴν τάξιν

Μελχισεδέκ» (Ψαλμ. 109,4), ὅχι σύμφωνα μέ τὴν τάξιν τοῦ Ἀαρῶν. Γι' αὐτό καί ἐρμηνεύοντας αὐτό ὁ Παῦλος, μέ πολλή σαφήνεια λέει: «Ἀφοῦ γίνεται καί μετάθεσις τῆς ἱερωσύνης, κατ' ἀνάγκην γίνεται καί μετάθεσις τοῦ νόμου» (Ἐβρ. ζ' 12).

Δ.Γ.Α.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ

«Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τῷ οὐρανῷ συνῆψε τὴν γῆν.
Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τὸν ἄνθρωπον
ἐπὶ τὸν θρόνον τὸν βασιλικὸν ἐκάθισεν.
Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τὸν Θεόν ἔδειξεν ἐπὶ τῆς γῆς.
Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τὸν Δεσπότην δοῦλον ἐποίησεν.
Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τὸν Ἀγαπητόν,
ὑπὲρ τῶν μισούντων τὸν Υἱόν,
ὑπὲρ τῶν δοῦλων τὸν Δεσπότην,
ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων τὸν Θεόν,
ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν τὸν Ἐλεύθερον ἐκδοθῆναι ἐποίησεν.
Ὑπὲρ τούτων εὐχαριστήσαντες τῷ Θεῷ,
πᾶσαν ἀρετὴν μετέλθωμεν,
καί πρό πάντων τὴν ἀγάπην
μετὰ ἀκριβείας κατορθώσωμεν.»

Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 20,664-666

ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

Β

Ἐθν. Ἀντιστάσεως (Βασ. Ὀλγας) 103
172 36 Ἅγιος Δημήτριος (Μπραχάμι)
Τηλ. 2109765440

Βιβλία:

- Ἡ ΑΓ. ΓΡΑΦΗ (κείμενο καί μετάφρασις)
- Λειτουργικά καί Ἐρμηνευτικά
- Θεολογικά καί Πνευματικά
- Ἀπολογητικά καί Ἀντιαιρετικά
- Διηγήματα καί Νεανικά-Παιδικά
- Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί Λογοτεχνικά
- Ἀγιολογικά
- Κηρυκτικά καί Κατηχητικά Βοηθήματα
- Πρακτορεύσις τῶν βιβλίων π. Δανιὴλ Ἀεράκη

Ἐκκλησιαστικά εἶδη:

- Εἰκόνες ξύλινες καί σέ χαρτί
- Κανδήλια
- Λιβανιστήρια καί κομποσκοῖνα
- Θυμίαμα καί καρβουνάκια

Κασέτες καί CD:

- Εὐαγγελίων καί βυζαντινῆς μουσικῆς
- Ὁμιλιῶν καί πατριωτικῶν ἀσμάτων
- Νεανικῶν καί κατασκευητικῶν τραγουδιῶν

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Πάσχα! Φίλημα αγάπης

Τό δῶρο τοῦ Πάσχα εἶναι μειωμένο. Ἡ οικονομική κρίσις καταλήγει στήν τσέπη κυρίως τῶν μικρομεσαίων, τῶν χαμηλόμισθων, τῶν μικροσυνταξιούχων. Συναθροισμένοι ἄλλοτε στή γιορτινὴ ἄνεσι, βλέπουν μεγαλύτερη τὴν ἀπώλεια εἰσοδημάτων.

Ὅσο ὅμως μικρὸ καὶ ἂν εἶναι τὸ δῶρο τοῦ Πάσχα καὶ γενικά τὸ εἰσόδημα, ὑπάρχουν πάντοτε πρόσωπα, ἀδελφοί μας, πολὺ φτωχότεροι ἀπὸ μᾶς.

- Ἡ ἀγάπη περιμένει.

- Ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ ὠδήγησε στήν καθήλωσι τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, στό Σταυρό.

- Ἡ σκληροκαρδία λεγομένων χριστιανῶν καθelώνει τὴν ἀγάπη στόν κύκλο συγγενικῶν προσώπων καὶ δέν τὴν ἀφήνει νά τρέξη καὶ στίς φλέβες τῶν ἄλλων. Λησμονοῦν οἱ «χριστιανοί», ὅτι οἱ ἄλλοι εἶναι καὶ αὐτοὶ συγγενεῖς. Εἶναι μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

- Πάσχα χωρὶς ἐλεημοσύνη... πάσχει ἀπὸ τὴ φιλαυτία. Γιατί κοινωνοῦμε στή θεία Λειτουργία; Ἀπὸ ἀγάπη καὶ γιὰ τὴν ἀγάπη.

Λέει σχετικῶς ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Εἰ τοίνυν ἐπ' εὐχαριστία προσέρχῃ καὶ σύ, μηδὲν ἀνάξιον ποιεῖ τῆς εὐχαριστίας, μηδέ καταίσχυνε τὸν ἀδελφόν, μηδέ περιόρα πεινῶντα, μὴ μέθυε, μὴ ὕβριζε τὴν ἐκκλησίαν. Προσέρχῃ γάρ εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὧν ἀπήλαυσας. Οὐκοῦν καὶ αὐτὸς ἀμοιβὴν ἀποδίδου, καὶ μὴ ἀπόσχῃ σε αὐτὸν τοῦ πλησίον. Καὶ γάρ ὁ Χριστὸς πᾶσιν ἐξίσως ἔδωκε. Ἐκεῖνος τὸ σῶμα ἐξίσως ἔδωκε, σύ δὲ οὐδέ τὸν κοινόν ἄρτον δίδως ἐξίσως; Καὶ γάρ ὑπὲρ πάντων ὁμοίως ἐκλάσθη, καὶ σῶμα γέγονεν ὑπὲρ πάντων ἐξίσως» (Ε.Π.Ε. 18α,200). Μετά-

φρασις: Ἄν, λοιπόν, προσέρχεσαι στή θεία Εὐχαριστία, νά μὴ κάνης τίποτε ἀνάξιο τῆς Εὐχαριστίας. Νά μὴ ξευτελίξης τὸν ἀδελφὸ σου. Νά μὴ περνᾷς ἀδιάφορος μπροστὰ ἀπὸ πεινασμένο. Νά μὴ μεθᾷς. Νά μὴ προσβάλλῃς τὴν Ἐκκλησία. Διότι προσέρχεσαι νά εὐχαριστήσης γιὰ ὅσα ἀπήλαυσες. Νά ἀνταποδίδῃς, λοιπόν, καὶ σὺ τὴν εὐεργεσία. Νά μὴν ἀποχωρίζῃς τὸν ἑαυτὸ σου ἀπὸ τὸν πλησίον. Ὁ Χριστὸς ἐξ ἴσου ἔδωσε τὸ Σῶμα του σέ ὅλους, ἐνῶ σὺ οὔτε τὸ ὑλικὸ ψωμί δέν μοιράζεις ἐξ ἴσου. Τεμαχίστηκε ὁ ἅγιος Ἄρτος ἐξ ἴσου γιὰ ὅλους. Γιὰ ὅλους ἐξ ἴσου ἔλαβε σῶμα καὶ θυσιάστηκε Ἐκεῖνος.

- Ἐκεῖνος προσφέρεται ὅλος γιὰ ὅλους.

- Ἐμεῖς πότε θά ἀνοίξουμε τὸ πορτοφῶλι μας (τὸ φτωχικὸ ἔστω), γιὰ νά δειξοῦμε τὴν ἀγάπη μας σέ ὅλους;

- Πάσχα! Φίλημα αγάπης.

- Πάσχα! Φίλημα συγχωρήσεως καὶ φίλημα προσφορᾶς, πού μπορεῖ γιὰ κάποιον νά εἶναι φίλημα ζωῆς!

Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἰωάννης Μπότζιου

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτήσια συνδρομή:

Ἑσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καὶ Αὐστραλίας: δολάρια 30.

Ἐπιταγές καὶ ἐπιστολές:

Περιοδικὸ «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Τιμή στους ήρωες!

Γρια ή εποχή μας. "Άγρια ή κοινωνία μας. "Έσπειρε άθεια, άμοραλισμό και ύλισμό, και τώρα θερίζει άγριότητα. Τά όσα συνέβησαν στις 2 Μαρτίου στην Άθήνα, μέ θύματα **δυό παλληκάρια τής άστυνομίας**, φανερώνουν τήν άνεξέλεγκτη δράσι κακοποιών και άναρχικών στοιχείων.

• Όλοι έσπενσαν νά έκφράσουν τή συμπάθειά τους στους συγγενείς των δυό παιδιών, του 23χρονου Ιωάννη Εύαγγελινέλη, από τό Περιστέρη, και του 22χρονου Γεωργίου Σκυλογιάννη, από τά Τρίκαλα. "Όλα τά κόμματα έξέδωσαν σχετικές ανακοινώσεις, όπως και ό άρμόδιος ύπουργός, αλλά και ό πρόεδρος τής Έλληνικής Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας.

Έλπίζουμε νά μή μείνουν μόνο στά λόγια. "Άσ σημειωθή δέ, ότι τά δυό παλληκάρια τής άστυνομίας (τής ομάδας «ΔΙΑΣ»), μέ τό μικρό μισθό τους συντηρούσαν ούσιαστικά και τήν οικογένεια των γονέων τους. "Άμεση είναι ή ανάγκη **οικονομικής ενισχύσεως** των δυό οικογενειών.

Νά λάβουν «σύνταξη ήρωος»! Ναι **ήρωες** ύπηρξαν οι δυό νέοι, πού μέ άμεσο κίνδυνο τής ζωής τους καταδίωξαν ληστοσυμμορίες μέ έγκληματικούς τύπους.

• Πολλά γράφτηκαν για τό άνεκπαίδευτο των άστυνομικών, λές και οι δυό νέοι νεκροί ευθύνονταν για όσα συνέβησαν. Πολλά άκούστηκαν για έπιχειρησιακά λάθη και κακό συντονισμό. Και δέν απέχουν ίσως τής πραγματικότητας όλες αυτές οι διαπιστώσεις.

• Τό σημαντικό όμως ένα είναι: **Πουός γεννάει** τους ληστές και τους έγκληματίες, τους βιαστές και τους δολοφόνους, τους άδιστακτους κακοποιούς;

Κανείς δέν θέλει νά άποδεχθή τήν άλήθεια: Χωρίς τόν Χριστό ή κοινωνία πάντοτε καταναίει **ζούγκλα**. Και όσοι έκφράζονται για τήν άγριότητα, πού παντού караδοκεί, και για τήν άνασφάλεια, και αυτοί όλοι βρίσκονται σέ κύκλωμα, έν πολλοίς, δολοφόνων.

"Άν σκεφτούμε, ότι δολοφονούνται έν

ψυχρῶ, μέ φρικαλέο τρόπο 300.000 έλληνόπουλα, μέ τίς **έκτρώσεις**, φαντάζει σάν ύποκρισία ό θρήνος για δυό άκόμα θύματα έγκληματικής ένέργειας.

• "Άσχετα βέβαια μέ όλα αυτά, τά δυό παλληκάρια κυριολεκτικά έπεναν στο καθήκον. Τους άξίζει κάθε **τιμή**. Τόση τιμή, όση τουλάχιστον δόθηκε στο 16χρονο άγόρι, τόν "Αλέξη Γρηγορόπουλο, πού σκοτώθηκε τό Δεκέμβριο του 2008.

"Ακόμα και μέ κινηματογραφική ταινία τιμήθηκε τό παιδί, πού βρέθηκε στα "Εξάρχεια μέσα στην «**άναμυμπούλα**». Οι δυό ήρωες άστυνομικοί, τά δυό παιδιά, πού έν ψυχρῶ δολοφονήθηκαν, διότι έπέμεναν νά ύπηρετούν τό ιερό τους καθήκον, πώς θά τιμηθούν;

• Πέρα όμως από τήν τιμή στα θύματα τής βίας, άς σκεφτούμε τί θά γίνη μέ τήν άτιμία εκείνων, πού **ύποθάλλουν** έγκληματίες και έγκληματικές ένέργειες. "Αλλά τί θά γίνη και μέ τήν άτιμία όσων πλουτίζουν μέ τό αίμα των άθών;

Γιατί μέσα στις τόσες διαδηλώσεις δέν γίνεται και μία διαδήλωση μέ κεντρικό θέμα: «"Όχι άλλο αίμα άθών! "Η ζωή είναι για όλους σεβαστή!»;

Λιβύη και Καντάφι

Η κατάσταση στον "Αραβικό κόσμο είναι πολύπλοκη. Στη **Βόρειο Άφρική** τόν τελευταίο καιρό έχουμε συνεχώς έκρήξεις. Φαίνεται, ότι προέρχονται από τό λαό, από τήν άγανάκτησί του για τά δικτατορικά στην ούσια καθεστῶτα.

Τόσο ό **Μουμπάρακ** στην Αίγυπτο, όσο και ό **Καντάφι** στη Λιβύη, πλησιάζουν τόν μισό αιώνα άυταρχικής διακυβερνήσεως. Ίδίως ό Καντάφι (42 χρόνια στην έξουσία) έχει καταστή σύμβολο έκμεταλλεύσεως του φτωχού λαού. "Ανέρχεται σέ έκατοντάδες δισεκατομμύρια δολάρια ή προσωπική του περιουσία!

• Δύσκολα βγάξεις έξήγησι για τά βαθύτερα αίτια τής **έπεμβάσεως** τής «διεθνούς κοινότητας» (των μεγάλων χωρών τής Δύσεως), προκειμένου νά πληγή ό

έκκεντρικός Λίβνος ήγέτης. Πολλοί μιλάνε για οικονομικά συμφέροντα σχετικά με τὰ πετρέλαια, πού ἔχει ἡ Λιβύη.

• Ὁ Καντάφι εἶχε μὲν ἀποκαταστήσει καλές σχέσεις μὲ τὴ Δύση, ἀλλὰ δὲν ἔπαυε νὰ εἶναι ὁ Καντάφι, ἕνας ἐγωκεντρικός καὶ ἀπρόβλεπτος δικτάτορας.

Ἐναντίον του ἐξεγέρθηκε κυρίως τὸ ἀνατολικό τμήμα τῆς Λιβύης, μὲ κέντρο τὴ **Βεγγάζη**. Ὁ λαός, πιεσμένος τόσες δεκαετίες, ἐξεγέρθηκε ἐναντίον ἑνὸς καθεστῶτος, πού πληρώνει πανάκριβα τοὺς μισθοφόρους, γιὰ νὰ σκοτώνουν στὰ τυφλά.

• Ὁ πολιτισμένος κόσμος θέλει νὰ πιστεύη, ὅτι ἡ ἐπέμβασις τῶν μεγάλων δυνάμεων (Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Γαλλίας, Βρετανίας, Καναδᾶ), δὲν ἀποβλέπει σὲ διχασμὸ τῆς χώρας καὶ τοῦ λαοῦ τῆς. Οἱ Λίβνοι ἐπαναστάτες, ὅπως τὸ 1821 οἱ δικοὶ μας πρόγονοι ἐπαναστάτες, ζητᾶνε μιά **πατρίδα ἐλεύθερη**. Δὲν ζητᾶνε ἀλλαγὴ ἀφέντη. Ζητᾶνε νὰ ζοῦν κάτω ἀπὸ καλύτερες συνθήκες, στὴ χώρα τους.

• Κάποια ἄλλη βέβαια «ξένη» παρέμβασις (ἐπέμβασις) θὰ δημιουργοῦσε συνθήκες γιὰ μιά ὄντως σωστὴ κοινωνικὴ ἀλλαγὴ. Πρόκειται γιὰ τὴ **Χριστιανικὴ ἀποστολή**. «Ξένη», γιατί εἶναι παράδοξη καὶ θαυμαστή, ἀλλὰ «ξένη» καὶ διότι σὲ ἕνα χωρὸ, πού ἄλλοτε ἦταν Χριστιανικός, τώρα δὲν φιλοξενεῖται, ἀφοῦ ἡ χώρα εἶναι πλημμυρισμένη ἀπὸ μουσουλμανικὸ πληθυσμὸ. Κάθε τι χριστιανικὸ θεωρεῖται ἐκεῖ σήμερα ξένο.

• Ὁ Χριστιανισμὸς μὲ τὴν παγκό-

σμια ἀποστολὴ του δὲν λειτουργεῖ, ὅπως ἄλλα κινήματα καὶ στρατοί, δηλαδή, **ιμπεριαλιστικά**. Λειτουργεῖ εὐεργετικά καὶ **μεταμορφωτικά**.

Φανταστῆτε:

• Ἄν οἱ «σκηνές» τοῦ Καντάφι ἦσαν ἐκκλησίες Χριστοῦ!

• Ἄν τὸ μῖσος παραχωροῦσε τὴ θέσι στὴν ἀγάπη!

• Ἄν ὁ πλοῦτος τῆς γῆς ἐθεωρεῖτο κοινὸ ἀγαθὸ γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους!

Οἱ χριστιανικοὶ λαοὶ ἀφήσαμε τὸ ἕνα ΟΠΛΟ, τὸν δυναμικὸ λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ πιάσαμε τὰ φονικά ὄπλα καὶ τοὺς ἀεροπορικούς βομβαρδισμούς.

Ἄπὸ τὴ μιά μεριά μιλάμε στοὺς λαοὺς γιὰ **ἀνωθεν βοήθεια**, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ρίχνουμε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ὀβίδες καὶ ρουκέττες!

Ὁ Θεὸς Κύριος νὰ βάλῃ τὸ χέρι Του! Καὶ νὰ στείλῃ καὶ τὴ χάρι Του!

Στὴ χώρα τοῦ ἀνατέλλοντος ἢ τοῦ δύοντος ἡλίου;

Ἦ αἰζοῦμε καὶ περιπαίζομε. Τὰ ἔργα τῶν δικῶν μας χειρῶν καὶ τῆς δικῆς **ἡ** μας διανοίας ἀποδεικνύονται **ἀνθρώματα**, παιδικὰ παιχνίδια. Καὶ ὅμως **καυχόμαστε** γιὰ τὰ δημιουργήματά μας, γιὰ τὶς ἀνακαλύψεις καὶ τὶς τεχνολογικὲς μας ἐξελίξεις.

Ἄλλα!... Ἄρκει ἕνα «**τσονάμι**»!

• Τὰ γεγονότα στὴν **Ἰαπωνία** (ἀπὸ τίς 12 Μαρτίου 2011 καὶ μετὰ) ἦρθαν νὰ βεβαιώσουν τὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία καὶ νὰ ἐπιβεβαιώσουν γιὰ μιά ἀκόμα φορὰ τὸ λόγο τῆς Γραφῆς: «Ἐάν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες» (Ψαλμ. 126,1).

• Ἡ Ἰαπωνία θεωρεῖται ἀπὸ τίς πλέον **ἀνεπτυγμένες** ἐπιστημονικά, τεχνολογικά, βιομηχανικά καὶ τεχνικά χώρες. Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσερα πλουσιώτερα κράτη τοῦ κόσμου. Ὁ λαὸς τῆς, εὐφρύνεται καὶ ὑπερήφανος, ἐργάζεται πειθαρχημένα μὲ ρυθμούς ὑψηλοῦ ἐπιπέδου. Τὸ βιωτικὸ ἐπίπεδο εἶναι πολὺ ἀνεβασμένο. Οἱ βιομηχανίες τῆς ἀξιοζήλευτες.

Ἡ συνδρομὴ τοῦ περιοδικοῦ

■ **10 εὐρώ (€)** τὸ χρόνο. • Στὸ λογαριασμό: **0026.0236.39.0100353548 EUROBANK**.

• Ταχυδρομικά στὴ διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα**. • Στὸ Γραφεῖο **Χριστοκοπίδου 12 (Μοναστηράκι)** ἢ στὸ Βιβλιοπ. «**Βαπτιστής**», **Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἅγιο Δημήτρι)**.

■ Τοῦ ἐξωτερικοῦ τὸ ἔμβασμά στὸ ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό). **2103212713** καὶ **2109765440**.

Σκληροί στή δουλειά οι Ίάπωνες, αλλά **σκληροί** και στήν ψυχή και στό συναίσθημα.

Έκπαραθύρωσαν επίσημα τόν Θεό, και όσοι «θρησκεύουν», παραμένουν κολλημένοι τυπολάτρες μικρών και ανοήτων «θεοτήτων»!

Ουσιαστικά ένας είναι εκεί ο θεός: 'Ο... Ίάπωνας!

• Ήρθε όμως ή ώρα νά τρομοκρατηθούν. 'Ο φοβερός **σεισμός** (κάπου 9 ρίχτερ) δέν ισοπέδωσε άπλωσ όλόκληρες πόλεις, αλλά γέννησε και δυό **τέρατα τής κολάσεως**:

• Τό ένα είναι τό «**τσουνάμι**». Ή θάλασσα ύψωσε τό ανάστημά της υπέρνω τής επάρσεως τών Ίαπόνων. Καί ώρμησε κατά τής στεριᾶς. Τά πελώρια κύματα, σάν ακατάλυτα άρματα, έκαναν εισβολή έκατό χιλιομέτρων και σάρωσαν όλα τά επιτεύγματα τής στεριᾶς, αυτοκίνητα, σιδηροδρόμους, αεροπλάνα, πλοία, πολυκατοικίες κ.λπ.

• Τό άλλο τέρας είναι ή **ραδιενέργεια**. Πήραν φωτιά οι πυρηνικοί αντιδραστή-

ρες. Ξεερράγη μάλιστα ή καρδιά ενός πυρηνικού αντιδραστήρα, και τό νέφος μέ τή θανατηφόρα **ραδιενέργεια** ξαπλώθηκε σέ όλη τήν περιοχή.

'Ο έφιάλτης για μία παγκόσμια καταστροφή δέν εξέλιπε. "Αν έκραγή ή καρδιά ενός πολύ μεγαλύτερου πυρηνικού αντιδραστήρα, τό νέφος τής ραδιενέργειας θά καλύψη τήν ατμόσφαιρα όλης τής γής.

• Μήπως ήρθε ο καιρός νά πιστέψουμε στό «'Ο Θεός **υπερηφάνους** αντιτίσσεται» (Ίακ. δ' 6);

• Μήπως είναι καιρός νά συνειδητοποιήσουμε έμεις οι χριστιανοί τήν ευθύνη μας, διότι αφήσαμε τή χώρα του «**Ανατέλλοντος Ήλιου**» χωρίς... ήλιο; Δέν τούς δώσαμε τόν **Ήλιο!** Τόν κρατήσαμε για τόν έαυτό μας (γι' αυτό κουντεύουμε κι έμεις νά τόν χάσουμε).

• Καιρός νά ανατείλη και στήν "Απω Ανατολή ο **Ήλιος τής θεϊκής αγάπης**, ο Ίησους Χριστός, πού φυσικά κατέβηκε από τόν ουρανό για όλους τούς λαούς τής γής, και για τούς Ίάπωνες!

Κυκλοφόρησε ο δεύτερος τόμος

Άρχιμ. Δαυήλ Γ. Αεράκη

Χρυσοστομικό λεξικό

τόμος 2

Θέματα από τά γράμματα Δ - Ι

'Ο άγιος Ίωάννης ο Χρυσόστομος μιλάει για όλα τά θέματα στή γλώσσα του και στή γλώσσα τής εποχής μας. Ή έργασία προσφέρει μικρά άποσπάσματα από τά έργα του άγίου Ίωάννου του Χρυσοστόμου, στό πρωτότυπο και στή δημοτική.

Τό όλο έργο θά ολοκληρωθή σέ 5 τόμους (μέ καλλιτεχνική βιβλιοδεσία). 'Ο δεύτερος τόμος, πού μέ τή χάρι του Κυρίου κυκλοφορεί, περιλαμβάνει τά θέματα από τά γράμματα Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι. Αποτελείται από 480 σελ. μεγάλου σχήματος (17 x 25). Περιλαμβάνει περίπου 2.000 λήμματα (θέματα). Μπορείτε νά ζητήσετε και τόν πρώτο τόμο (γράμματα Α, Β, Γ).

Κάθε τόμος τιμᾶται 20 ευρώ. Για παραγγελίες στα τηλέφωνα: 2103212713, 2103212107 και 2109765440.

